

I flere fiskerier er der i de seneste år indført regulering af årsmængder, f.eks. i fiskerierne efter sild og makrel i Nordsøen og Skagerrak og efter torsk i Østersøen. Med årsmængderne vil fiskerne kun i en situation, hvor årsmængden er opfisket, skulle smide fangster af de pågældende arter over bord. Endvidere søges rationerne fastsat på et rimelig højt niveau for at undgå, at rationerne strækkes ved, at der discards uønskede størrelser over mindstemålet.

Det er ikke enkelt at indrette fiskeriregulering således, at vi både sikrer og beskytter alle arter og samtidig ikke på grund af den valgte reguleringsform tvinger fiskerne til unødigt discard. I samarbejde med organisationer og forskere vil jeg derfor fortsætte med at igangsætte forsøg og indsamle data, der kan bringe os videre i arbejdet med at udvikle reguleringsformer, der kan sikre minimal discard og maksimal udnyttelse af fiskebestandene på et bæredygtigt grundlag.

Industrifiskeriet udgør mængdemæssigt en vigtig del af dansk fiskeri, og her er det regeringens udgangspunkt, at industrifiskeriet er ét blandt flere fiskerier, som alle indgår i den fælles fiskeripolitik og dermed i den samlede balance fiskeripolitisk set, og industrifiskeriet må selvsagt som andre fiskerier foregå på et bæredygtigt grundlag.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at der såvel i miljø- som i fiskerkredse er stor modvilje imod industrifiskeriet, dels på grund af de formodede store bifangster af konsumfisk, dels på grund af formodninger om, at industrifiskeriet fjerner al føden fra andre konsumarter og fra fugle og havpattedyr, men videnskabelige undersøgelser tyder foreløbig på, at der på grund af konsumbestandenes dårlige tilstand p.t. er rigeligt med føde til andre fisk og fugle og havpattedyr. Det udelukker dog ikke, at der kan være lokale problemer, som så i givet fald må løses.

For så vidt angår spørgsmålet om bifangst af konsumfisk, må vi erkende, at der er et problem med bifangst af sild i brislingefiskeriet og mindre problemer med uundgåelige bifangster af visse konsumarter i øvrige industrifiskerier. Sidstnævnte bifangster er dog små sammenlignet med discardmængden i konsumfiskeriet.

Det er regeringens helt klare opfattelse, at det er en forudsætning for industrifiskeriets overlevelse og for accepten af dette fiskeri, at der skabes tillid til, at fiskeriet forvaltes forsvarligt, og at fiskeriet foregår på et forsvarligt grundlag.

Jeg har derfor netop igangsat et større udredningsarbejde om industrifiskeriet, og jeg arbej-

der på dels i revisionen af de tekniske regler, dels inden for rammen af den bilaterale fiskeriforfattelse med EU og Norge at få fastlagt forsvarlige rammer for industrifiskeriet.

Det er endvidere regeringens helt klare opfattelse, at industrifiskeriet må ses i sammenhæng med de øvrige fiskerier i Nordsøen, og at problemerne i de øvrige fiskerier også må løses som en nødvendig forudsætning for, at der kan skabes et bæredygtigt fiskeri i Nordsøen.

Regeringen vil på det kommende midtvejsmøde arbejde for, at der i forvaltningen af Nordsøens ressourcer i højere grad inddrages økosystembetragtninger og anvendelse af forsigtighedsprincippet både i fiskeriforvaltningen og forvaltningen af andre sektorer og i relation til løsningen af problemer af betydning for det marine økosystem, herunder også fiskebestandene.

Og for så vidt angår forsigtighedsprincippet og fiskeriforvaltningen, har FAO som en opfølgning på FN's miljøkonference i 1992 udarbejdet en adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri. I dette indgår som element til gennemførelse af forsigtighedsprincippet bl.a., at der skal opstilles langsigtede mål og egentlige genopbygningsplaner for overfiskede bestande, som fastlægger forudafaltede foranstaltninger, hvis situationen for en bestand kommer ud af kontrol.

Endvidere indgår større selektivitet med hensyn til fiskeredskaber, forbedret og effektiv kontrol og forbedret datagrundlag og forskning, og disse retningslinjer har i 1996 været fulgt, for så vidt angår beskyttelsen af Nordsøsilden, og regeringen vil fremover arbejde for, at disse elementer i højere grad indarbejdes i fiskeripolitiken som opfølgning på midtvejsmødet.

Og inden Folketinget går på sommerferie, vil jeg fremlægge en fiskeripolitisk redegørelse, hvor jeg nærmere vil redegøre for, hvordan regeringen vil løse de problemer, der drøftes på det kommende midtvejsmøde, men også – lad det været understreget – andre relevante fiskeriproblemer.

Jeg ser det fælles ministermøde som en vigtig lejlighed til at starte en dialog mellem fiskeriministre og miljøministre og ser frem til, at vi i fællesskab kan opstille retningslinjer for det videre arbejde såvel inden for fiskeripolitiske områder som inden for miljøpolitiske områder med henblik på at sikre et bæredygtigt marint økosystem i Nordsøen og et rentabelt fiskeri fremover.